

Δημητρείου. Ἄνδρ.
Ἑπαγ. σφ. Σαῖθα σ. 10

Ἑρμῶνυμος

1

Γεώργιος

“ Ο κ. Σαῖθα (Νεοελλ. φιλολ. σελ. 70) ἀπόδωκε τῷ Γεωργίῳ Ἑρμῶνυμῳ τὴν Ἑρμῶνυμου Χαριτωνύμου Μονωδίαν εἰς τὸν Γεμιστόν, καὶ τοῦ μοναχοῦ Γρηγορίου τὴν Μονωδίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Γεμιστόν. Λέγει δέ οὖν ὁ Ἑρμῶνυμος γενόμενος μετὰ

αὐτοῦ μοταχός ὠνομαίσθη Γρηγόριος. Ἀλλ'
 ἡμεῖς γινώσκουμεν ἀκριβῶς ὅτι ὁ Ἑρμῶν-
μος τράφηκε τῇ 5 φεβρουαρίου τοῦ ἔτους
 1478 πρὸς τὸν Ρευσχλίη ὑπερφαίρη
Γεώργιος Ἑρμῶνμος · ὁ δὲ Γεμιστός πιδε-
 τολοχῆται (ἢ μάλιστα εἶναι θύβαιον) ὅτι ἔδ.
 δώδεκα ἔτη ἔζη 1452 · ἡ Μονωδία ἄρ.
 συνετάχθη 26 τοῦ ἀρχιεπιστοῦ ἔτη μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ Γεμιστοῦ, ὅπερ ἀπίθανον. Ἐπι-
 στη τῇ αὐτῇ λέγων ὅτι ὁ Χαριτῶνμος

Δημητράσιον. 2 Ανδρ.

Επαρ. σρ. Σάδα σ. 10

Ερμῶνυμος

2

Γεώργιος

Χριστῶνυμος, ὁ ὅστις καὶ κεφάλαιον δίνει
ἀποδεικνύοντα ὡς ὁ Χριστὸς ἐστὶν υἱὸς
τοῦ Θεοῦ καὶ Θεός, εἶναι ὁ αὐτὸς Γεωργίω
τῷ Ερμῶνυμῳ. Αριθμῶν ἕκ μετὰ τῶν
τοῦ Ερμῶνυμου συγγραμμάτων καὶ
λόγον ἐπιτιθεῖον ἐν Παιδαγωγῶν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν οὐδὲν περὶ τούτου
 ἀναφέρει, κ' αὖτις ὅτι ὁ Κ. Σαῖδας
 ἀποδίδει ἄλλου λόγου τῷ Γεωργίῳ Ἑρμω-
νύμῳ Λόγον ἐπιτιμῶντα ἐν Αἴτια.
 τερταῖς τῶν Παραμορφώσεων ὑπο
 χαριτωνύμεν Ἑρμωνύμεν. Ὁ Ηακκας
 παρατηρεῖ ὁρθῶς ὅτι ὁ Χαριτώνυμος
 Ἑρμωνύμος δὲν εἶναι ὁ αὐτός Γεωργίῳ
τῷ Ἑρμωνύμῳ. Ὡστε ὁ Γεώργιος Ἑρμω-

Δημητρεϊωπ. Άνδρ.

Έπαν. σφ. Σάδα σ. 10

Έρμηνεύμος

Γεώργιος.

3

νυμος δὲν ἦτο πορνώνυμος, ὡς ὁ Κ.

Σαῖδα λέγει, εἰδὼς αὐτὸς κατέστρεψε αὐ-

τὸν αἰὲν λόγον πορνώνυμον, πορνῶν συγ-

γραφέων καὶ ὀνόματα αὐτῶ ἐποδούτ.

Δὲν ἀριθμεῖται παρὰ τοῦ Κ. Σαῖδα ὡς
ἐξ αὐτῆς μετάρρησις τοῦ Έρμηνεύμον. Αἰ-
στοτελες de virtutibus. Πραεστε

dicta septem Sapientum, Georgio
 Hermonymo interprete. Parisiis.
 Το ἔτος καὶ ὃ ἐξεδόθη δὲν σημειοῦται
 ἀλλ' ἐξεδόθη πιθανῶς πρὸ τοῦ ἔτους 1500.